

Feestrede voor Alexander Cremer bij zijn 49^e verjaardag uitgesproken door zijn vrouw Louise Nagel, zijn kinderen Jacobus, Jan, Carel, Louise, Constance, mevrouw Troost, Louise Brouerius van Nidek, Louise Troost (1), Isaac Nijhoff (2), de heer Heijmans, de heer en mevrouw Huijsmans en mejuffrouw van Gorcum.

Een tafelgesprek bij gelegenheid van het geboortefeest van mijne geliefden vader den 21sten februarij 1852 – door J.J. Cremer.

-

Jacobus Cr-er

-

Gewis verwacht gij van uw zoon,

Een rijmpje op dit uw feest.

Maar 'k moet u zeggen beste pa,

't is razend druk geweest,

Ik had te maken – ja laat zien

Behalven broers portret;

Wel rijmen zes of zeventien

Ik weet het niet zoo net

't was voor een klein comediestuk

Dat ik te maken had,

En dat van avond wordt vertoond,

U zult straks weten wat. (*)

-

Moeder:

Nu manlief, ja geloof me vrijdag had Jacob veel te doen

Ik had oneindig meer dan hij

En wist niet met fatsoen.

Hoe 't eeten nog zoo vroeg ter disch,

Met al dat feestgedruisch,

In orde kwam, want op deez' dag,

Is't alles dol in huis.

Louise Cr-er:

Ja pa, ook ik, zie maar die taart,

Is zij niet naar uw zin.

Ik moest die bakken en u voelt,

Van 't rijm kwam dus niet in.

Jan Cr-er:

En pa hoe graag ik wenschen zou,

Op rijm dat gaat zo niet.

Carel Cr-er:

Ik kwam half ziek van Utrecht t'huis,

Dus ook van mij geen lied.

Constance Cr-er:

Wat ik al haastend heb gewerkt,

Aan die pantoffels, pa.

U hebt het zeker wel gemerkt,

U keekt er eens zoo na.

Mevrouw Troost:

Vriend Cremer 'k hou mij g'excuseerd

Van wensch in rijm en maat.

Louise Br: van Nidek:

Verschoon mij eveneens mijnheer,

Daar 't als mevrouw mij gaat,

Wij vallen eenigzins confuus.

Louise Troost

Ook ik tot mijn verdriet

Isaac Nijhoff (2)

En ik in wissels weerga's t'huis,

Maar in de dichtkunst niet.

Alexandrine v. Hasselt

Ik merk dat niemand wenschen zal,

't is alles maar excuus

Toe mijnheer Heijmans, ga uw gang,

Of valt u ook confuus?

De heer Heijmans

Dat niet mejuffrouw maar ik vind

De nabestaanden hier,

Die doen met wenschen naar ik gis

Den gast heer 't meest plezier.

De heer Huijsman

Ja, ja, dat ben ik met u eens

Mevrouw Huijsman

En ik

Mejuf van Gorcum

Ik ook mijnheer

Jacobus Cr-er

Dus dunkt mij aan mama het woord

En verder die wil meer.

Moeder

Welnu mijn zoon ik zeg: fiat!

En neem je voorslag aan.

(tot den jarige)

Vol hoop mijn lieve, beste man

Dat 't naar mijn wensch zal gaan.

Smaak lang nog, met mij, 't zoet genot

Dat ons het huwelijk boodt

Gods vaderzorg was ons nabij,

En steeds zijn liefde groot,

Beleef met mij van 't dierbaar kroost

Nog lang de meeste vreugd.

Zie hen ontwikkelen naar den geest

En wand'lend in de deugd.

En nu mijn vriend, wat wilt ge meer?

Gezondheid – welvaart – vreê?

Hetzij 'k leeg op uw heil dit glas

En allen doen dit meê.

--

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek Den Haag.

(1) Carel Cremer trouwt in 1856 met ene Louise Troost. Mogelijk is dat deze Louise.

(2) Isaac Nijhoff: zeer waarschijnlijk de uitgever van Cremer.

Een tafelgesprek, by gelegenheid
van het geboortefeest van mijnen
geliefden Vader
den 21te February 1852.

—
Jacobus C.

Gewis verwacht gij van uwer Zoon,
Een rijmpje op dit uwer feest
Maar ik moet u zeggen beste Pa,
Ik was eensd druk geweest;
Ik had te maken - ja laat die
Behalven bruers portret;
Wel rijmen des of deronten.
Ik weet het niet zoo net.
Ik was voor een klein comediante
Dat ik te maken had,

En dat van arond wordt vertoond,
U zult straks weten wat. (.)

Slaeder.

Nu Manlief ja geloof me vrij,
Glad Jacob veel te doen
Ik had oneindig meer dan hij
En mist niet met jatsaen,
Hoe te eten nog zoo vroeg ter dish,
Met al dat feestgedruisch,
In orde kwam, want op deze dag
Liet alles dol in huis.

Louise Oer

Ja Pa, ook ik, zie maar die taan
Is zij niet naar uw zin?
Ik moest die bakken en u roelt,
Van te rym kwam dus niet in.

Jan Cr.^r

En Pa hoe graag ik menschen wou
Op rijm, dat gaat zoo niet,

Parel Cr.^r

Ik kwam half ziek van Utrecht 't huis,
Dus ook van mij geen lied.

Constance Cr.^r

Wat ik al haastend heb gemerkt
Aan die pantoffels Pa,
U hebt het zeker wel gemerkt
U kiekt er eens zoo na.

Mevrouw Troost

Vriend Cremers ik hou mij g'excusand

Van mensch in rym en maat.

Louise Br. van Nidek

Verschoon mij eveneens Mijnheer,
Daar 't als Mevrouw mij gaat
Pry vallen eenigzins confuus

Louise Troost

Ook ik tot mijn verdriet.

Isaac Nyhoff

En ik in wissels weerga's thuis
Maar in de dichtkunst niet.

Alexander v. Hayfeldt

Ik merk dat niemand menschen zal,
't Is alles maar excuus
Toe Mijnheer Heymans, ga uw gang,

Of valt 't ook confus!

De Heer Thymans

Dat niet Heijnszou maar ik vind,

De nabestaanden hier,

Die doen met wenschen naar 't ge,

Den gastheer 't meest pleisier.

De Heer Thuyman

Ja, ja, dat ben ik met 't eens.

Mevrouw Thuyman

En ik.

Mejuff. van Gorpum

Ik ook Mynheer.

Jacobus v.c.

Dus dunkt mij aan Nama het woord.

En verder die oriel meer.

Moeder.

Welnu mijn zoon ik zeg: fiat!
En neem je voorslag aan.

(tot den jounge)

Val hoop mijn lieve, beste man,
Dat 't naar mijn wensch zal g. aan.
Smaak lang nog, met mij, 't zoet genot
Dat ons het heerlijk bood,
Guds Vaderzorg was ons nabij
En steeds zijn liefde groot,
Beleef met mij van 't dierbaar kaart
Nog lang de meeste vreugd.
Zie hen ontrikken naar den geest
En wandlen in de deugd.

En nu mijn vriend, wat wilt ge meer?
Gezondheid - welvaart - vrede?
Hetzij 'k leeg op u' heil dit glas.
En allen doen dit mee.
